

شماره: ۹۰/۴۲۹
تاریخ: ۱۳۹۰/۰۵/۲۶
پیش: صلوات

حضرت آیت‌الله جنتی «امتبرکانه»
دیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینوسیله گزارش جلسه پانصد و چهل و ششم مجمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۰/۵/۲۲ مشتمل بر رسیدگی به یک نامه دیوان عدالت اداری و ادامه لایحه آیین دادرسی کیفری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می‌گردد:

دستور اول: پرونده دیوان عدالت اداری به شرح دادخواست تقدیمی مدعی خلاف شرع بودن بندهای یک و دو ماده ۱۸۵ در تعریف عوارض محلی سال ۱۳۸۹ مصوب شورای اسلامی شهر اردبیل، از طرف آقای ایوب بهادر به وکالت از آقای ایاز احمدی.

بررسی: در مورد شکایت زمین طبق قانون ثبت تفکیک شده و بعداً داخل در محدوده شهر قرار گرفته و شورای شهر طبق بند ۱ ماده ۱۸ برای مسکونی ۱/۵ P و طبق بند ۲ برای تجاری P^۳ بعنوان عوارض تفکیک درخواست وجه نموده و بر این مبنی طبق شکایت شاکی مبلغ ۷۸/۷۷۴/۰۰۰ ریال جریمه شده‌اند و هیچ وجاهت شرعی برایأخذ پول یادشده دیده نمی‌شود چون شهرداری دخالتی در تفکیک نداشته است.

دستور دوم: ادامه رسیدگی به لایحه آیین دادرسی کیفری.

ماده ۷۱: در مواردی که تعقیب

بررسی: ذیل ماده «موقوف شدن تعقیب یا اجرای حکم نیز منوط به موافقت دادستان است» وقتی خود بزه دیده درخواست توقف تعقیب و یا توقف اجرای حکم را بنماید منوط نمودن به موافقت دادستان خلاف شرع است. و همین‌طور اگر درخواست توقف از ناحیه غیر بزه دیده باشد و دادستان موافقت نماید (اگر اطلاق عبارت این صورت را بگیرد) خلاف شرع می‌باشد.

ماده ۷۲: هر گاه مقامات و اشخاص رسمی

بررسی: اطلاق آن در رابطه با مثل زنا و لواط و امثال آن که اعلام عمل فحشاء می‌باشد خلاف شرع است و اطلاع دادن بدون داشتن چهار شاهد عادل چه بسا موجب حد قذف است.

ماده ۷۳ و ۷۴:

بررسی: ماده ۷۳ و ۷۴ اصل اشکال تشکیل دادسرای دارد و همین‌طور بعضی مواد آتی.

جمهوری اسلامی ایران
جمع‌شورتی فقهی شورای انگهبان

بیان

شماره: ۴۲۹/ف/۹۰
تاریخ: ۱۳۹۰/۰۵/۲۶
پیش: صلوات

ماده ۷۹: در جرائم قابل گذشت

بررسی: وجهی برای قید یکسال و یکبار در ذیل ماده نمی‌باشد و لذا دو قید یاد شده غیرمشروع می‌باشد و همین‌طور قید «قبل از صدور کیفر خواست» مشروعیتی ندارد و چه بسا با ذیل مسأله ۷ «القول فی شروط سماع الدعوی» ج ۲ تحریرالوسیله، ص ۳۷۳ نیز ناسازگار باشد.

ماده ۸۱: «جرائم تعزیری درجه شش، هفت

بررسی: عبارت «در این صورت مقام قضائی متهم را حسب مورد...» با توجه به اینکه هنوز جرم در دادگاه مطرح نشده و به اثبات نرسیده وجهی برای امور یاد شده نمی‌باشد.

تبصره ۱: در صورتی که متهم

بررسی: عبارت «جزء مدت مرور زمان محسوب نمی‌شود» اصل قانونی بودن مرور زمان را مفروغ عنه دانسته که این معنی وجه شرعی ندارد. و همین‌طور در تبصره ۳ تبصره ۴ و ۵ مبتنیاً بر اشکال در اصل ماده اشکال دارد.

سیدحسن طاهری خرمآبادی
رئیس جمع‌شورتی فقهی شورای انگهبان